ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଡିସିୟାର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ଷୋଳହ

Jeff Pippenger
2025-12-22

ଷୋଳହ ସଂଖ୍ୟା

ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏତେ ଅଧିକ କଥା କହୁଛି ବୋଲି ଆଗରୁ ମୋର କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସରାସରି ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକକୁ ବିଚାର କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ତର୍କ-ବିନ୍ୟାସ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ସ୍ୱରୂପ କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାକୁ ତାହାର ଯଥାସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି। ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ, ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "କାଟି ଦିଆଯାଇଛି" ବୋଲି ଯେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ଅଛି, ତାହାର ମୂଳ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦିନରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରିବା ପାଇଁ ବଳିଦାନମୂଳକ ପଦ୍ଧତିରେ ନିହିତ ଅଛି।

> ହେ ମଦ୍ୟପମାନେ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଓ କାନ୍ଦ; ଏବଂ ହେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସପାନକାରୀ ସମସ୍ତେ, ହାହାକାର କର, କାରଣ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି। ଯୋଏଲ 1:5.

ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "cut off" ହେଉଛି H3772, ଏବଂ ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଥମିକ ଧାତୁ, ଯାହାର ଅର୍ଥ 'କାଟିଦେବା (ବିଚ୍ଛିନ୍ନ, ନିଚେଇକୁ କିମ୍ବା ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡିତ କରିବା); ଅର୍ଥାତ୍ ନିହିତରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରିବା କିମ୍ବା ଭସ୍ମ କରିଦେବା; ବିଶେଷତଃ ଚୁକ୍ତି କରିବା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଠବନ୍ଧନ କିମ୍ବା ସମ୍ମତି କରିବା, ଯାହାର ମୂଳ ପ୍ରଚଳନା ଥିଲା ଦେହକୁ କାଟି ତାହାର ଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରିବା)।'

ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଯେ "cut off" ବୋଲିଥିବା ଶବ୍ଦର Strong's ପରିଭାଷା ତାହାକୁ ବ୍ୟାକରଣିକ ଅର୍ଥରେ ଏକ "primitive root" ବୋଲି କୁହେ। ଏହା କୁହିବା ସହିତ, ଚୁକ୍ତି ଓ ଅବ୍ରାହାମ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହି କାଟିବା, ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଆଲୋକ ସେହି ଶବ୍ଦ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ, ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକ ତାହାର ପ୍ରାଥମିକ ଐତିହାସିକ ମୂଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ "cut"; ଏହା ତାହାର ପ୍ରାଥମିକ ମୂଳ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ବ୍ୟାକରଣିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ମୂଳ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ପଞ୍ଚମ ପଦ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ଘୋଷଣା କେବଳ ଏତିକି ଚିହ୍ନଟ କରୁନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ 'ସେଠାରେ ଓ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ' ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେଲେ—ଏମିତି ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର "ଆଦିମ ମୂଳ" ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି।

ଚାଳିଶି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଜଙ୍ଗଲରେ ମରିଯାଇଥିବା ସେହି ପିଢ଼ୀ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ବହୁ ଜାତିର ପିତା ଅର୍ଥବୋଧକ ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ। ଯିହୋଶୂଆଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ପିଢ଼ୀ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ। ଯିହୁଦୀମାନେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ। ଡାର୍କ ଏଜେସ୍ ରୁ ବାହାରିଆସିଥିବା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଯେମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଓ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିଜନ ଭାବରେ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖାଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ। 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ମିଲରାଇଟ୍ ଫିଲାଡେଲଫିୟନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା। 1863 ମସିହାରେ ଯିରୀହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ମିଲରାଇଟ୍ ଲାଓଦିକୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା। ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳିଦିଆଯାଉଥିବା ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଦିମ ମୂଳକୁ ଅବ୍ରାହାମ

ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା। ସେହି ସମସ୍ତ ପିଢ଼ୀ ଦାଖବାରୀର ଦୃଷ୍ଟ ।ନ୍ତ କୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତ ି, କିମ୍ ା କରିବେ।

ଯୋଏଲରେ ଥିବା ମଦ୍ୟପମାନେ ଜାଗି ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। ତେବେ ତାହାର ପ୍ରତିଲୋମ ସତ୍ୟ ହୁଏ। ଯେମାନଙ୍କୁ ଯୋଏଲ "ଗୌରବର ମୁକୁଟ" ପିନ୍ଧିଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରେ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ମୋହରିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ନିବେଦନ ଭାବେ ଉଠାଯାଆନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ଏକ ଚୟିତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଅନୁମୋଦିତ ନିୟମ ସେହି ଏକେ "କାଟିବା" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଶେଷ ବଳିଦାନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି କାଟିବା ହେଉଛି ଗହମ ଓ ଅଗାଛର ପୃଥକୀକରଣ। ଅଗାଛ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇ ଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଗହମକୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧାଯାଏ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ପ୍ରଥମଫଳ ଗହମ-ନିବେଦନ ଭାବେ, ଯାହା ପରେ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଏ, "ପୂର୍ବତନ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି।"

ସାଧାରଣତଃ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ନିବନ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଉଥିବା ଚାରିଟି ସ୍ଥାନ ଅଛି। ଉତ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ 'ଡାକାଯାଇଛି' ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମହାନ ଜାତିରେ ପରିଣତ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି। ଏହା ନିବନ୍ଧର ଅଂଶ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଆହ୍ୱାନ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅବ୍ରାମ ଥିଲା, କାରଣ ନିବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ନାମ-ପରିବର୍ତ୍ତନ। ନିବନ୍ଧର ଚାରିଟି ପଦକ୍ରମ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟ ପଦକ୍ରମରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ।

> କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, ସେ ନିଜଠାରୁ ବଡ଼ କାହାର ନାମରେ ଶପଥ କରିପାରୁନଥିବାରୁ, ସେ ନିଜ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି, ଏବଂ ତୁମକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବି। ଏପରିଭାବେ, ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟସହ କାଳକ୍ଷେପ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ। କାରଣ ମଣିଷମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜଠାରୁ ବଡ଼ର ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟକରଣ ପାଇଁ ଶପଥ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ବିବାଦର ଶେଷ ହୁଏ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ଈଶ୍ୱର, ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରାମର୍ଶର ଅପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳତା ଅଧିକ ପ୍ରଚୁର ଭାବରେ ଦେଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି, ତାହାକୁ ଶପଥ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରିଦେଲେ; ଯେପରି ଦୁଇଟି ଅପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା, ଯେଉଁଥିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ଅସମ୍ଭବ, ଆମେ, ଯେମାନେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଭରସାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧରିବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଳାଇଆସିଛୁ, ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇପାରିବୁ। ସେହି ଭରସା ଆମ ପାଖରେ ଆତ୍ମାର ନଙ୍ଗର ସଦୃଶ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଓ ଦୃଢ଼, ଏବଂ ଯାହା ପର୍ଦ୍ଦାର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରେ; ଯେଠାରେ ଆମ ପାଇଁ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଭାବେ ଯୀଶୁ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମେଲ୍କୀଷେଦକଙ୍କ କ୍ରମାନୁସାରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ମହାଯାଜକ ହୋଇଛନ୍ତି। ହିବ୍ରୁ 6:13–20।

ଆହ୍ୱାନ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ପରେ ଯେ "ଶପଥ" ଆସିଲା, ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ପରେ ଆସିଥିବା ସେହି "ଶପଥ" ତ୍ରିମୁଖୀ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଆହ୍ୱାନ ପରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପଦକ୍ଷେପମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକୃତ ତ୍ରିମୁଖୀ ନିୟମକୁ ଗଠନ କରେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ପନ୍ଦର ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ନାଟକୀୟ ଆଚାର-ବିଧି ମାଧ୍ୟମରେ ଔପଚାରିକ ଭାବେ ନିୟମକୁ "ଛେଦନ" (ସ୍ଥାପନ) କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ଦେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି। ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଦୁଇ ନଦୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏକ ଦେଶ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା; ମିଶରର ନଦୀ ଏବଂ ଫରାତ ନଦୀ। ତ୍ରିମୁଖୀ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଦୁଇ ନଦୀର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତୀକ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଲ୍ଲେଖ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେରଣା ଉଲାଇ ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକଲ୍ ନଦୀମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇ ନଦୀ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ପୂର୍ବରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ। ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦୁଇ ନଦୀର ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦୁଇ ନଦୀ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିଲେ ଚାରି ନଦୀ ହୁଏ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର ଅନେକ ଜଳର ସ୍ୱର ଅଟେ।

> ସେହି ଦିନେ ପ୍ର ଭୁ ଅବ୍ର ାମଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ, କହିଲେ, "ତୁମର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହି ଦେଶ ଦେଇଅଛି—ମିଶର ନଦୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେହି ବଡ଼ ନଦୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ୟୁଫ୍ରେ ଟିସ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ : କେନୀୟମାନଙ୍କୁ, କେନିଜୀୟମାନଙ୍କୁ, କଦେ ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କୁ, ହିତ୍ତ ୀୟମାନଙ୍କୁ, ପରିଜ୍ଜ ୀୟମାନଙ୍କୁ, ରେଫାଇମ୍ମ ାନଙ୍କୁ, ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କୁ, କାନାନୀୟମାନଙ୍କୁ, ଗିର୍ଗାଶୀୟମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯିବୂସୀୟମାନଙ୍କୁ।" ଆଦିପୁସ୍ତ କ 15:18–21.

ଆବ୍ରାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିବା ଦେଶ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଥିଲା, ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଥମ ଦିନମାନରେ ଏହାକୁ ଦଶ ଜାତି ଭାବେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ରାଜାମାନେ ଭାବେ ନୁହେଁ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷରେ ରହିବେ। ତାପରେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧ୍ୟାୟର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବେଶ୍ୟାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଧୀନ ଏକ-ବିଶ୍ୱ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହିତ ଜଡିତ ହେବ, ସେହି ବେଶ୍ୟା ପୃଥିବୀର ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରେ। ଆବ୍ରାମଙ୍କ ସହ ଜନ୍ତୁର ପ୍ରତିମାର କଳିସିଆ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରତୀକକୁ ମିଶରର ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର ନଦୀ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା କଳିସିଆନୀତିର ପ୍ରତୀକ।

> ଏହାମାନଙ୍କ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା,
>
> ଭୟ କରିବୁ ନାହିଁ, ଆବ୍ରାମ: ମୁଁ ତୋର ଢାଲ, ଏବଂ ତୋର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ପୁରସ୍କାର।
>
> ଏବଂ ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମେ ମୋତେ କ'ଣ ଦେବ, କାରଣ ମୁଁ ନିସନ୍ତାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଯାଉଛି, ଏବଂ ମୋ ଘରର ପ୍ରବନ୍ଧକ ଏହି ଦମାସ୍କର ଇଲୀୟେଜର? ଏବଂ ଅବ୍ରାମ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ମୋତେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଦେଇନାହାଁ; ଏବଂ ଦେଖ, ମୋ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଜଣେ ମୋର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟେ। ଏବଂ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, କହିଲା,
>
> ଏହିଜଣ ତୁମର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେ ତୁମର ନିଜ ଦେହରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ସେଇ ତୁମର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ। ତାହା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଆସି କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉ; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମର ବଂଶ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବ।
>
> ଏବଂ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମରୂପେ ଗଣନା କଲେ। ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
>
> ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯିଏ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କର ଉରରୁ ତୁମକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି, ଯେଣେକି ଏହି ଦେଶକୁ ତୁମକୁ ଅଧିକାରସ୍ୱରୂପ ଦେଉଁ।
>
> ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ କିପରି ଜାଣିବି ଯେ ମୁଁ ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବି? ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
>
> ମୋତେ ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ବଛୁରୀ, ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ଛେଳି, ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ମେଷ, ଏକ ଘୁଘୁ ଓ ଏକ ପାରା ଛୁଆ ଆଣ।
>
> ଏବଂ ସେ ସେହି ସବୁକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣି, ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡିତ କଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଣ୍ଡକୁ ପରସ୍ପର ସାମ୍ନାସାମ୍ନିରେ ରଖିଲେ; କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଭକ୍ତ କଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଶିକାରୀ ପକ୍ଷୀମାନେ ସେହି ମୃତଦେହମାନଙ୍କ ଉପରେ ନମିଆସିଲେ, ଅବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ି ଦେଲେ। ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ, ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ଆସିପଡ଼ିଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ମହା ଅନ୍ଧକାରର ଏକ ଭୟାନକ ଆତଙ୍କ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେଲା। ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ,
>
> ନିଶ୍ଚ ୟ ଜାଣ, ଯେ ତୁମର ବଂଶ ନିଜମାନଙ୍କ ର ନୁହେଁ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ପରଦେଶୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ସେବା କରିବେ; ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପୀଡ଼ିତ କରିବେ; ଏବଂ ଯେ ଜାତିର ସେମାନେ ସେବା କରିବେ, ସେହି ଜାତିକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବି; ତାହାର ପରେ ସେମାନେ ବହୁତ ସମ୍ପ ଦ ସହିତ

> ବାହାରି ଆସିବେ।
>
> ତୁମେ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଶାନ୍ତିରେ ଯିବ; ତୁମେ ଶୁଭ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହେବ।
>
> କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ଆମୋରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ।
>
> ଏବଂ ଏମିତି ହେଲା ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବା ପରେ ଓ ଅନ୍ଧକାର ଛାଇଯିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଧୂଆଁ ଉଠୁଥିବା ଏକ ଭାଟି ଓ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଏକ ପ୍ରଦୀପ ସେହି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲା। ଆଦିପୁସ୍ତକ 15:1–17.

ଯିହେଁ ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନିର ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ଦିନରେ ମେଘର ସ୍ତମ୍ଭ ରୂପେ ମୋଶା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେହିଜଣ "କାଟାଯାଇଥିବା" ସେହି ଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧୂମାୟିତ ଭାଟି ଏବଂ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରଦୀପ ରୂପେ ଅତିକ୍ରମ କଲେ।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦିନେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଉଥିଲେ, ଯେଣେକି ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ଦେଖାଇବେ; ଏବଂ ରାତିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭରେ, ଯେଣେକି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେବେ; ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦିନ ଓ ରାତି ଉଭୟ ସମୟରେ ଗମନ କରିପାରିବେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ଦିନରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭକୁ, ନା ରାତିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭକୁ, ହଟାଇଲେ ନାହିଁ। ଯାତ୍ରା 13:21, 22.

ଜ୍ୱଳନଶୀଳ ପ୍ରଦୀପ ଏବଂ ଧୂମାୟିତ ଭାଟି ମେଘସ୍ତମ୍ଭ କିମ୍ବା ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ସ୍ଥାପନରେ ସମ୍ମିଳିତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଅଧ୍ୟାୟଟି "ଭୟ କରିବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି—ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ। ଭୟର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅଛି, କାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି।

ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଅଂଶରେ ଆଗକୁ ଅବ୍ରାମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଏବଂ ତାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମିକତା ରୂପେ ଗଣିତ ହେଲା। ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମାନାନ୍ତର, ଯେପରି ଯୋହନ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତିନୋଟି ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରନ୍ତି; ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଏବଂ ବିଚାର। ସେହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱିତ; ତେଣୁ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଂଶରେ ଈଶ୍ୱରଭୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବା ପରେ, ଧର୍ମିକତାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ବିଚାରର ଘୋଷଣା ଆସେ, ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ତୃତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ। ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯାହା ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶର ସମଗ୍ର ଗଠନର ଏକ ଫ୍ର୍ୟାକ୍ଟାଲ୍। ଚୁକ୍ତି-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏହି ତିନି ପଦକ୍ଷେପ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଧର୍ମୀ ଗଣାଯାଇବା, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ତାହା ପରେ ସେ ଏକ ନିବେଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ; କାରଣ ବିଚାରର ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପର ସମ୍ମୁଖରେ ନିବେଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ସେହି ନିବେଦନଟି ମଲାଖୀ ତିନିର ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନିବେଦନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ। ଯେପରିକି ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ତିନୋଟି ଅବଧି ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହିପରି ମୋଶାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶି ବର୍ଷରେ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି।

ମୋଶାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେହିଠାରେ ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଭୟ ରହିଛି, (ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ), ଏହାପରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ଆସେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ଏବଂ ବାବିଲୋନୀୟ ଆହାର ଖାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ତାହାପରେ ତାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଦେଖାଶୁଣାର ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା। ପରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ, ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଲା, ଯିଏ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଏବଂ ରବିବାର ବିଧିର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

ମୋଶାଙ୍କ ର ପିତାମାତା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ଭୟ କରି, ତାଙ୍କ ୁ ଜଳରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପେଟିକାରେ ରଖିଦେଲେ; ଏବଂ ଫେରାଉନଙ୍କ କନ୍ୟ । ସେହି ପରିସ୍ଥ ିତିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରେ ରିତ ହେଲେ, ତାପରେ ସେ ଶିଶୁଟିଙ୍କ ୁ ବଞ୍ଚ ।ଇବା ପକ୍ଷ ରେ ନିଷ୍ପ ୍ୟ କଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ ସେହି ଚୁକ୍ତ ିର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟ ।ନ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱ ର ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ସହ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ପରେ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ ମରେ, ଈଶ୍ୱ ର ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ମଧ ରୁ ଚୟନିତ ଗୋଟିଏ ଜାତି ସହ ମଧ ଏକ ଚୁକ୍ତ ି କରିଥିଲେ। ନୋହଙ୍କ ର ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ସହିତ ଥିବା ଚୁକ୍ତ ି ବିଶାଳ ଜନସମୂହକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ର ଏକ ଚୟନିତ ଜନସମୂହ ସହିତ ଥିବା ଚୁକ୍ତ ି ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାର। ଆବ୍ର ।ମ ଯେ ନିବେଦନଟି ଚୁକ୍ତ ିକୁ ଦୃଢ କରିବା ପାଇଁ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେଥିରେ ନୋହଙ୍କ ର ଚୁକ୍ତ ିର ପ୍ର ତୀକ ଥିଲା, ଯେପରି ଶତାବ୍ଦ 1 ପରେ ଆବ୍ର ।ମଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ପୂରଣ କରିଥିବା ମୋଶାଙ୍କ ମଧ ରେ ମଧ ଥିଲା।

ବଳିରେ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରକାରର ପଶୁ ଥିଲେ: ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ଗାୟୀ ବଛୁରୀ, ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ଛେଳିମହିଳା, ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ଭେଡ଼ାପୁରୁଷ, ଏକ ଘୁଘୁ ଏବଂ ଏକ କପୋତଶାବକ। ପକ୍ଷୀଦ୍ୱୟକୁ ଅଖଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖାଗଲା, ଏବଂ ଗାୟୀ ବଛୁରୀ, ଭେଡ଼ାପୁରୁଷ ଓ ଛେଳିମହିଳାକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ "କଟା"ଗଲା। ଏହି ବଳି, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷାରୂପେ ଏକ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ଫାରାଓଙ୍କ କନ୍ୟା ପାଇଁ ଦୃଶ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଆର୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଶିଶୁ ମୋଶେ। ଆର୍କଟି, ଆର୍କ ଉପରେ ଥିବା ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି। "ଆଠ" ସଂଖ୍ୟାଟି, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପତାକାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପାଞ୍ଚ ପଶୁବଳିକୁ ବିଚାର କରି ତାହାର ତିନୋଟିକୁ ଅର୍ଦ୍ଧାର୍ଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ବଳି ନୋହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଭାବରେ ଆଠ ଖଣ୍ଡରେ ଗଠିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ବଳିରେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଏ।

ସେହି ପାଞ୍ଚୋଟି ପଶୁ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁସାରେ ଭାଗ କରାଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ "ଆଠ" ସଂଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଛାୟା ନୌକା ଉପରେ ଥିବା "ଆଠ" ଜଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଖତନାର ଚିହ୍ନ, ଯାହା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ତ୍ରିଗୁଣ ଚୁକ୍ତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା, ଜନ୍ମ ପରେ "ଆଠମ" ଦିନରେ ପାଳନ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଧିର ସ୍ଥାନରେ ବପ୍ତିସ୍ମା ଆସିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା "ଆଠମ" ଦିନରେ ଘଟିଥିଲା। "ଆଠ" ସଂଖ୍ୟା ନୋହ ଓ ମୋଶା—ଉଭୟଙ୍କର ଚୁକ୍ତିମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ଥିର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କରେ, ଯେମାନେ ଧ୍ୱଜରୂପ ନୈବେଦ୍ୟ ଭାବେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସାତରୁ ଉଦ୍ଭବିତ "ଆଠମ" ଅଟନ୍ତି।

ସେହି ପାଞ୍ଚଟି ପଶୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯେମାନେ ପେଟିକା ଉପରେ ଥିବା "ଆଠ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବା ବିନା ପୁରୁଣା ଜଗତରୁ ନୂତନ ଜଗତକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବେ।

ଆବ୍ରାମଙ୍କର ବଳି ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ବଳି ଥିଲା, କାରଣ ସେହି ବଳିର ସମସ୍ତ ପଶୁ ପବିତ୍ର ପଶୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ସମୁଦାୟରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋମବଳି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରମୁଖ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାର ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଏବଂ ମୋଶିଙ୍କ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଆବ୍ରାମଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପବିତ୍ରାଳୟ ସେବାର ପ୍ରମୁଖ ବଳିପଶୁମାନେ ଉପାସନାର ନିବେଦନରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସହ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆହ୍ୱାନର ପ୍ରତୀକରୂପେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ଅଠାରୋତମ ପଦ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ କୁହେ, "ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ।" ଏହା ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ଦୂତଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ପନ୍ଦର ଅଧ୍ୟାୟର ଚୁକ୍ତି-ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆସନ୍ତି, ଯିଙ୍କୁ ଆଦିପୁସ୍ତକ ସତର ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳୁଥିବା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ ଆବ୍ରାମଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆବ୍ରାହାମ ରଖାଯାଏ। ଆବ୍ରାମର ଅର୍ଥ 'ପିତା ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛନ୍ତି,' ଏବଂ ଆବ୍ରାହାମର ଅର୍ଥ 'ବହୁ ଜାତିର ପିତା।' ଆବ୍ରାମଙ୍କ ଆହ୍ୱାନରେ ଏକ ମହାନ ଜାତି ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆବ୍ରାମଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିଲା। ତା'ପରେ ସେ ଏକ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପିତା ହେଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କଲା, ଯେପରି ଆବ୍ରାହାମ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ବଳି ଦେବା ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ; ଯାହା କ୍ରୁଶର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯାହା 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22ର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରତିରୂପ—ଯାହାହିଁ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା। ସେହି ତୃତୀୟ ଚୁକ୍ତିଗତ ପଦକ୍ଷେପ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ମାସର ବାଇଶତାରିଖରେ ପୂରଣ ହେଲା, ଏବଂ ତାହା ଆଦିପୁସ୍ତକ ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା, ସେଠାରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଖତନାର ଆଚାରଟି ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନସମୂହ ଓ ତାଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କର "ଚିହ୍ନ" ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଇତିହାସରେ ହିଁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପେ ଉନ୍ନତ କରାଯାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି।

ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ ଏହି କଥା ସତ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ 2300-ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହାର ଶେଷ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ ପରେ, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶର ଇତିହାସିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ ସମୟରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶର ଇତିହାସରେ ମନ୍ଦିର-ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 457 ମସିହାର ତୃତୀୟ ଆଦେଶ 2300 ବର୍ଷର ଅବଧିକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଆଦେଶ ନିଜେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା। ତୃତୀୟ waymark ରେ ଏକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ତୃତୀୟ ଆଦେଶରେ ଜାତୀୟ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଏବଂ Sunday law ସମୟରେ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯାଇବା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି।

ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ବିବାହକୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ବଧୂ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ବିବାହ ସମୟରେ ନୁହେଁ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସମୟାବଧିରେ, ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଆମକୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

> "ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, କୃପାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେବ; କାରଣ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହା ପରୀକ୍ଷା ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ନିତ୍ୟ ଗନ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ। ତୁମର ଅବସ୍ଥାନ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତିର ଜଟିଳ ମିଶ୍ରଣ ଯେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଲୋକ ମାତ୍ର ପ୍ରତାରିତ ହେବେ।"
>
> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13 ଅଧାୟରେ ଏହି ବିଷୟଟି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11–17, ଉଦ୍ଧୃତ]।
>
> "ଏହାହିଁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା। ଯାହାକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ଏବଂ ଜାଲିୟାତି ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୋବାଙ୍କ ପତାକାତଳେ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ହେବେ, ଏବଂ ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ରବିବାର ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।" Manuscript

Releases, volume 15, 15.

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଦ୍ୱାରଟି ବନ୍ଦ ହେଲା, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ବନ୍ଦ ହେବାକୁଥିବା ଦ୍ୱାରର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହାକି ଆମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ବନ୍ଦ ହେବା "ପୂର୍ବରୁ" ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ହିଁ ଆମର ନିତ୍ୟଗତ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୁଏ। ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ, କନ୍ୟା ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ପାଇଁ ଯଥୋଚିତ ବିବାହବସ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ, ଏମିତି ଏକ ବସ୍ତ୍ର ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କର ପରିଶୋଧନକାରୀ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ। ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ପରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ବିବାହ ଘଟେ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ହେଉଛି ସତ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଓ ଆତ୍ମିକ—ଉଭୟ ମାର୍ଗରେ—ଏକ ସ୍ଥିର ସ୍ଥାପନ। ସେ ଆହୁରି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାରର କମ୍ପନ ଆସିବ। ଏହି କମ୍ପନ ହେଉଛି ସେହି ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଭୂମିକମ୍ପରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ଅଟେ।

ମିଲ୍ଲେରୀୟ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ନ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ waymark ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରା ଲାଗାଯାଏ। ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ନିୟମରେ ନ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ମୋରିୟା ପର୍ବତ ଉପରେ ଇସାହାକ, ଯାହା କେବଳ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ମାଲାଖୀ ତିନିରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଅର୍ପଣକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ।

> ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ ଓ ପରିଶୋଧନ କରୁଥିବା ଜଣେ ପରି ବସିବେ; ଏବଂ ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଓ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକତାରେ ଏକ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରିବେ। ତାହାପରେ ଯିହୂଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି, ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି।
>
> ଏବଂ ମୁଁ ବିଚାର ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବି; ଏବଂ ମୁଁ ଯାଦୁକରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ମିଥ୍ୟା ଶପଥକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମଜୁରଙ୍କ ଦରମାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି, ବିଧବା ଓ ପିତୃହୀନଙ୍କୁ ପୀଡ଼ନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରଦେଶୀଙ୍କୁ ତାହାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି, ଓ ମୋତେ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶୀଘ୍ର ସାକ୍ଷୀ ହେବି, ସୈନ୍ୟଗଣଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ମଲାଖୀ 3:3–5.

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରେ, ନିବେଦନ 'ତାହା ପରେ' ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ହେବ; ଏବଂ ସେହି ନିବେଦନ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଅନ୍ତିମ କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ନିବେଦନରୂପେ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ଶୀଘ୍ର ସାକ୍ଷୀ" ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେହି ମୂର୍ଖ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଏ। ସେହି "ଶୀଘ୍ର ସାକ୍ଷୀ" ହେଉଛନ୍ତି "ଲାଓଦିକିୟା ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ," ଯିଏ ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବଲ୍‌ପରି ଦୂରସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯିଏ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ମୁଖରୁ ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ବାମିରେ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତି। ଗହମ ଓ ଅଙ୍କୁରିତ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ଘାସର ବିଭାଜନ ଶୀଘ୍ର ହେବ, କାରଣ ଅନ୍ତିମ ଗତିବିଧିମାନେ ଦ୍ରୁତଗତିଶୀଳ। ସେହି ଶୀଘ୍ର ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ସେଇଜଣ, ଯିଏ ମଲାକି ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି।

ମଲାଖୀରେ "ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେପରି" ନିବେଦନକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା, ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପତାକାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଅଟେ; ଏହା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଦୁଇଟି ଦୋଳାଇଥିବା ରୁଟି-ନିବେଦନକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଥିଲା; ଏହା ମରୁଭୂମିରେ ଖୁଟି ଉପରେ ସର୍ପକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଥିଲା; ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଥିଲା, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଚମତ୍କୃତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବିମୁଢ଼ ହେଉଥିବା ବେଳେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଅଗ୍ନିମୟ ଭଟ୍ଟିରେ ଶାଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ମଧ୍ୟ ଏହା ଥିଲା; ଏହା 1843 ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା, ଏବଂ 1850 ଚାର୍ଟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।

ଅବ୍ର ାହାମଙ୍କ ଚୁକ୍ତ ିର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ପଦକ୍ଷେ ପରେ ହିଁ ସୁନ୍ନ ତର ବିଧି ପ୍ର ତିଷ ୍ଠିତ ଏବଂ ବାଧ ତାମୂଳକ କରାଗଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ସେହିଟି ଚୁକ୍ତ ିର ଚିହ୍ନ ହେଲା। ମୋଶାଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବେ ଅବ୍ର ାହାମ ତତ କ୍ଷଣାତ୍ ଇସ୍ ହାକଙ୍କ ୁ ସୁନ୍ନ ତ କରିଥିଲେ, ଯେପରିକି

ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେ ପରେ ତାଙ୍କ ୁ ବଳିରୂପେ ଉତ୍ସ ର୍ଗ କରିବାବେଳେ, ଇସ୍ହାକ ସେହି ଚିହ୍ନ ର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ। ପରେ ସେହି ଚିହ୍ନ ର ସ୍ଥ ାନରେ ବାପ୍ତ ିସ୍ମ । ଆସିବ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଟି ମିଶି ସିଲ୍‌ଆର ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ 1 ପ୍ର ଦାନ କରେ।

> "ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ମୁଦ୍ରା କ'ଣ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର କପାଳରେ ରଖାଯାଏ? ଏହା ଏମିତି ଏକ ଚିହ୍ନ, ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ପଢ଼ିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମାନବ ଚକ୍ଷୁ ନୁହେଁ; କାରଣ ବିନାଶକାରୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିର ଏହି ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ହେବ। ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତକ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଲଭେରୀର କ୍ରୁଶର ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖିଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନର ପାପ ଦୂର କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ବିବାହବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାରେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଛନ୍ତି।" Manuscript Release, number 21, 51.

ଉତ୍ପତ୍ତି ପନ୍ଦରରେ ବିଧିର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଦାସତ୍ୱରେ 400 ବର୍ଷର ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ପୌଲ ସେହି ଏକେଇ ସମୟକୁ 430 ବର୍ଷ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ପୌଲଙ୍କର ଗଣନା ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ବାରରେ ଥିବା ଆହ୍ୱାନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କାରଣ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ପରଦେଶବାସର ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସମ୍ମିଳିତ କରନ୍ତି। ସତର୍କତାର ସହିତ ବିଚାର କରିଲେ, ତିରିଶି ବର୍ଷ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ପୌଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ। ତେଣୁ, ଚାରିଶେ ବର୍ଷର ସମୟାବଧି କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷର ସମୟାବଧି କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତିରିଶି ବର୍ଷ କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ?

ପଣ୍ଡିତମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷକୁ ଦୁଇଶେ ପନ୍ଦର ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ; ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବନ୍ଧନ ଓ ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଦାସତ୍ୱ।

ଅବ୍ରାହାମ ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ କାନାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମ ୧୦୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଇସାକଙ୍କ ଜନ୍ମ ହେଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ୨୫ ବର୍ଷ ପରେ)। ଇସାକ ୬୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଜନ୍ମ ହେଲା, ଏବଂ ଯାକୁବ ୧୩୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମିଶରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ଏହାର ମୋଟ ହେଉଛି କାନାନରେ ୨୧୫ ବର୍ଷ ଏବଂ ମିଶରରେ ୨୧୫ ବର୍ଷ, ସର୍ବମୋଟ ୪୩୦ ବର୍ଷ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଜଣେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ, ଏହା ଦୁଇଟି ନିୟମ-ପ୍ରତୀକରୁ ମିଳୁଥିବା ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ, କାରଣ ପାଉଲଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପରି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା। ପାଉଲ ୪୩୦ କୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଅବ୍ରାମ ୪୦୦ କୁ। ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର "line upon line" ପରିପୂର୍ତ୍ତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ସ୍ଥାପନାକୁ ନେଇ ଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ନିୟମ-କାଳ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ନିୟମକୁ ସ୍ଥିର କରିବେ, ସେହି ସପ୍ତାହ ଦୁଇଟି ପରସ୍ପର-ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା। ପୌଲଙ୍କ ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସପ୍ତାହ ପରି ଦୁଇଟି ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ। କାନାନରେ 215 ବର୍ଷ, ତାହା ପରେ ମିଶରରେ 215 ବର୍ଷ; ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିଜ ଦେହରେ 1260 ଦିନର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତୀକରୂପେ ସୂଚିତ କରେ, ତାହା ପରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ 1260 ଦିନର ସାକ୍ଷ୍ୟ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ 2520 ଦିନ ନିୟମକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ସାତ କାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ନିୟମର "ବିବାଦ" ଅଟେ।

ଇ. ପୂ. 723 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 2520 ବର୍ଷ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ 1260 ବର୍ଷର ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା 1260 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଓ ସେନାଦଳକୁ ଦଳିଦେଇଥିବା ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ 1260 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଓ ସେନାଦଳକୁ ଦଳିଦେଇଥିବା ପାପତନ୍ତ୍ରବାଦକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗ କ୍ରୁଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗ (538) 1260 ବର୍ଷର ପୌତ୍ତଳିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହା ପରେ ପୌତ୍ତଳିକତାର ପାପୀୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ 1260 ବର୍ଷର ପୌତ୍ତଳିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆସେ। କ୍ରୁଶରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ରାଜ୍ୟକୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା 538 କୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। କ୍ରୁଶରେ, ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 538 ରେ, ପ୍ରକୃତ ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପୌତ୍ତଳିକତାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଚାରି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଚାରି ଶତ ତିରିଶି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, କିନ୍ତୁ ଚୁକ୍ତିର ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ପରସ୍ପର-ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାସତ୍ୱ ଓ ମୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ଶେଷଭାଗରେ, ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସହିତ, ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ସମ୍ପର୍କରେ, ସମରେଖିତ ହୁଏ; ଏପରିକାରେ ମୁକ୍ତି ଓ ଦାସତ୍ୱକୁ ଜୋର ଦେଇଥିବା ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ଇତିହାସର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଆମେ ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ପାଉଛୁ। ସେହି ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସରୁ, ଯାହା ଦାସ୍ୟବନ୍ଧନ ଓ ମୁକ୍ତିର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସକୁ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରେ। ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ମୋଶାଙ୍କ "ସାତଥର"ର "ଶପଥ" ଦାନିୟେଲ 9/11 ରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଦାନିୟେଲ ଆଠରେ ତେରୋ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଚଉଦ ପଦର ଉତ୍ତରକୁ ନେଇଯାଏ, ଯେଠାରେ 2300 ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ। "ଶପଥ," ଯାହା ଭଙ୍ଗ ହେଲେ, ଦାନିୟେଲ ନଅ ଏଗାରରେ "ମୋଶାଙ୍କ ଶାପ" ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ 677 BC ରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ ହେଲା, ତାହା October 22, 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଯେପରି 2300 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଉଭୟ 2520 ଛିଟରାହେବା ତେରୋ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ଚଉଦ ପଦର ଉତ୍ତର ହେଉଛି 2300।

ଯେପରି ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତିଗତ ଇତିହାସର ଆଲ୍ଫା ଥିବା ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରି ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତିଗତ ଇତିହାସର ଓମେଗା ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭିକ ଆଲ୍ଫା ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। ଏକଟି ଦାସତ୍ୱ ଓ ବନ୍ଧନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟଟି ମୁକ୍ତିକୁ। ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଲ୍ଫା ଇତିହାସରେ 430 ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ସମାନ ଅବଧିରେ ବିଭାଜନ ଯେପରି ପ୍ରତିରୂପ ଦେଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ବିଭାଜନ, ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାରର ସେହି ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅବଧି, ଯାହା ଦୁଇଟି ସମାନ ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ ଥିଲା, ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ: ଯେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଲ୍ଫା ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଦୃଶ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ନଙ୍ଗର ଥିବ। 2520 ବର୍ଷ ଓ 2300 ବର୍ଷ ଏକାସାଥିରେ ସମାପ୍ତ ହେବା, ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହାରେ ଏମିତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସମାନ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ।

ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଏକ ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଆଶା କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିଥାନ୍ତେ ଯେ, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଓମେଗା ଇତିହାସରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସୂଚକ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇଟି ପରସ୍ପର-ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏବଂ ଦୁଇ ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ କାଳାବଧି ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏପରି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗପାଣେ ନିଜ ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ସମୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ପ୍ରଥମ ଫଳ ଗହୁଁର ନିବେଦନର ଦୁଇଟି ତରଙ୍ଗିତ ରୁଟିଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ। ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗଠନ, ଯାହା ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସମୟର ବିଶେଷ ପୃଥକତାହୀନ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆସେ, ଅବ୍ରାମଙ୍କର ନିବେଦନରେ ଦେଖାଯାଏ—ଏକ ଗାଈଛୁଆ (ଯାହାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା), ଏକ ଛାଗୀ (ଯାହାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା), ଏବଂ ଏକ ମେଷ (ଯାହାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା), ତାହା ପରେ ଏକ ଘୁଘୁ ଏବଂ ଏକ ପାରା।

ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଅର୍ପଣ ସବୁର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ସହିତ ତିନି ବର୍ଷ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲା, ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତିନୋଟି ଏପରି ଅର୍ପଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଥିଲା। କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ ସେହି ତିନୋଟି ଅର୍ପଣ ସବୁରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଥିଲା, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ

ସମୟ ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡରେ ସମାନ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ ଥିଲା। ଘୁଘୁ ଏବଂ ପରା ପାଇଁ କୌଣସି ବୟସ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇନଥିଲା; ସେମାନେ କେବଳ ଯୁବା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କର ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷୀ, କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପାଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏହି ଦୁଇ ପାଳ ମହାସମୂହ ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇ ପକ୍ଷୀ ଗୌଣ ଅର୍ଥ ଧାରଣ କରେ। ପରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିବେଦନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିବେଦନରୂପେ ପରାର ପରିଚୟ ଖୋଜିବେ, ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ ଘୁଘୁ ପକ୍ଷୀର ଏକ ପ୍ରକାର; ଯେଉଁଠାରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପରା ଏମିତି ଏକ ପକ୍ଷୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା ଏତେ କମ ବୟସର ଯେ ତାହାର ପର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଦୁରବସ୍ଥାରେ, ଏମିତି ଏକ ପକ୍ଷୀ ଯାହାର ପରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଖଳି ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସ୍ତରରେ, ଏହି ଦୁଇ ପକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତି ଗହ୍ମ ଓ ଆଗଣା।

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଧ୍ୱଜା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତି ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଦୁଇଟି ଅଶୁଚି ପକ୍ଷୀ ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ଉଠାଇ ଶିନାରରେ ତାହାର ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଯିବେ।

> ତାହାପରେ ଯେ ଦୂତ ମୋ ସହିତ କଥା ହୁଅଁଥିଲେ, ସେ ବାହାରିଗଲେ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏବେ ତୁମ ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଖ, ଯାହା ବାହାରୁଛି ସେ କ'ଣ?" ମୁଁ କହିଲି, "ସେ କ'ଣ?" ସେ କହିଲେ, "ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଏଫା, ଯାହା ବାହାରୁଛି।" ପୁନର୍ବାର ସେ କହିଲେ, "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସଦୃଶ୍ୟତା।" ଏବଂ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ସୀସର ତାଳେଣ୍ଟ ଉଠାଯାଇଲା; ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ, ଯେ ଏଫାର ମଧ୍ୟରେ ବସିଅଛି।
>
> ସେ କହିଲେ, ଏହା ଦୁଷ୍ଟତା। ତାହାପରେ ସେ ତାହାକୁ ଏଫାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ମୁହଁ ଉପରେ ସୀସାର ଭାର ନିକ୍ଷେପ କଲେ।
>
> ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ବାହାରିଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ପବନ ଥିଲା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ସାରସ ପକ୍ଷୀର ପକ୍ଷ ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ମଧ୍ୟରେ ଏଫାକୁ ଉଠାଇନେଲେ। ତେବେ ଯେ ଦୂତ ମୋ ସହିତ କଥାହୁଏଥିଲେ, ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, "ଏମାନେ ଏହି ଏଫାକୁ କେଉଁଠି ନେଉଛନ୍ତି?" ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଶିନାର ଦେଶରେ ଏହା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ; ଏବଂ ସେହି ଗୃହ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଓ ସେଠାରେ ତାହାର ନିଜ ଆଧାର ଉପରେ ରଖାଯିବ।" ଜଖରିୟ ୫:୫–୧୧।

ପାପତନ୍ତ୍ର, ଯାହାକୁ "ଦୁଷ୍ଟତା" ଭାବେ, କିମ୍ବା ପୌଲ ଦ୍ୱାରା "ସେହି ଦୁଷ୍ଟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, 1798 ମସିହାରେ ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ବସିଥିବା ଟୋକରୀ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସୀସାର ତାଳେଣ୍ଟ ରଖାଗଲା। ତାହା ପରେ ଆତ୍ମାବାଦ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ତାହାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବେ ଏବଂ ଶିନାରରେ ତାହା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ଠିକ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ସେହି ଘରର ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ, ଯାହାକୁ ସେ ଧ୍ୱଜରୂପେ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଜଖରିୟାରେ ନକଲି ଧ୍ୱଜ ହେଉଛି ଦୁଷ୍ଟତାର ସ୍ତ୍ରୀ, ଏବଂ ଧ୍ୱଜବାହକମାନେ ପାରାମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେତେବେଳେ ଜଗତ ରୋମ ଓ ପାରାର ମଧ୍ୟରୁ ଚୟନ କରୁଥିବ, ଯେଉଁଠାରେ ରୋମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣ୍ୟ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜର, ଆଉ ପାରା ହେଉଛି ମାନବଜାତି ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ।

> ସେ ଦୃଢ଼ ସ୍ୱରରେ ବଡ଼ ଶବ୍ଦ କରି କହିଲେ, "ମହାନ ବାବିଲନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣ୍ୟ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜରା ହୋଇଯାଇଛି।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:2.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ ଏହା କହିଥିଲେ, 'ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କର, ଏବଂ ମୁଁ ତିନି ଦିନରେ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବି।' ସେହି ତିନି ଦିନ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ଉଠାଯାଏ, ଯେପରି ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଓ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ

ମଧ   ରେ ଘଟିଥିଲା। ଅବ୍ର ।ମଙ୍କ   ନିବେଦନ ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷ ବୟସର ଗାଇ, ମାଦି ଛେଳି ଓ ମେଷର ଆବଶ୍ୟ କତା ଏହାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ   କରେ ଯେ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ବିଚାର କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଚୁକ୍ତ ି-ଇତିହାସର ପ୍ର ତ୍ୟେ କରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ ିର ସ୍ଥ ।ପିତ ହେବ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ   ଅନ୍ତ ିମ ଚୁକ୍ତ ି-ମନ୍ଦ ିର, ସେହି ପତାକା, ଯାହାକି ଆକାଶ ଦିଗକୁ ଏକ ମୁକୁଟ ରୂପେ ଉତ୍ତେ ।ଳିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏହି କାରଣରୁ, ଗାଇ, ମାଦି ଛେଳି ଓ ମେଷ ପୃଥିବୀର ପଶୁ, ଏପରିକରେ ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡ ଳରେ ଉଡୁଥିବା ପକ୍ଷ ୀମାନଙ୍କ ୁ ଅଲଗା କରି ଦେଖାଉଛନ୍ତ ି। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଯେ ଚୁକ୍ତ ି-ମନ୍ଦ ିର ସ୍ଥ ।ପିତ ହୁଏ, ସେହି ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲେମ ସମସ୍ତ   ପାହାଡ଼ ଓ ପର୍ବତରୁ ଉପରେ ଉତ୍ତେ ।ଳିତ ହୁଏ।

ଯଦ୍ୟପି ଆବ୍ରାମ୍ଙ୍କର ତିନୋଟି ଚୁକ୍ତିଗତ ପଦକ୍ଷେପମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନକୁ ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ କରିନାହିଁ, ତଥାପି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନକୁ ବିଚାର କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିରେ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭରେ ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ରହିଛି। ଆମେ ଆବ୍ରାମଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତିଗତ ପଦକ୍ଷେପରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚଉଦର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କର ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛୁ। ଆବ୍ରାମଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତିଗତ ପଦକ୍ଷେପରେ ଥିବା ସେହି ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଫ୍ରାକ୍ଟାଲ, ଯେବେ ଆମେ ଆବ୍ରାମଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଚୁକ୍ତିଗତ ପଦକ୍ଷେପକୁ ବିଚାର କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ।

ଅବ୍ରାମଙ୍କର "ଆଠ"ଟି ଉତ୍ସର୍ଗ କେବଳ ମୋଶାଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଚାରବିଧିର ଅଂଶ ହେବାକୁ ଥିବା ଉତ୍ସର୍ଗମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ଭୂମିକାକୁ ଚିହ୍ନିତ ଏବଂ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚୟିତ ଜନରୂପେ—ସେଥି ଯଥାର୍ଥ ହେଉ କିମ୍ବା ଆତ୍ମିକ—ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ।

ପାଉଲଙ୍କର ୪୩୦ ବର୍ଷ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି, ଯାହାକୁ ତାର୍କିକ ଭାବରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ୪୦୦ ବର୍ଷରୁ ପୃଥକ୍ କରିହେବ ନାହିଁ। ଏହାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରର ଉପରେ ରଖାଯାଇଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ତିରିଶି ବର୍ଷର ଏକ ସମୟାବଧି, ତାହାପରେ ଚାରିଶେ ବର୍ଷର ଏକ ସମୟାବଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି। ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟରେ ଆଗକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

> "ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଯେପରି ନିଶ୍ଚୟତାସହ ଆମେ ସାନ୍ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋର ଧ୍ୱଂସକୁ ଦେଖିଛୁ, ସେପରି ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବ।" ପତ୍ର 154, ମେ 26, 1906।